

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 października 2021r. Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz strony powodowej F. (...) we W. kwotę 3585,45 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz orzekł o kosztach procesu.

W apelacji od powyższego wyroku, zaskarżonego w części, co do pkt I, ponad kwotę 1758,90 zł., tj. w zakresie kwoty 1826,55 zł. strona pozwana zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 354 § 2 kc, poprzez jego błędną wykładnię,

- art. 361 § 1 w zw. z art. 826 § 1 kc w zw. z art. 16 i 17 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym F. (...), poprzez jego błędną wykładnię,

- błąd w ustaleniach faktycznych,

2. naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 233 kpc, poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o zamianę zaskarżonego wyroku, poprzez oddalenie powództwa co do kwoty 1826,55 zł. oraz o orzeczenie o kosztach procesu za obie instancje, stosownie do wyniku postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację zważył co następuje. Apelacja powódki nie ma uzasadnionych podstaw, a Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji co do bezzasadności żądania strony powodowej, również w zakresie objętym apelacją. Tym nieniemiej jednak niezasadność ta wynika z innych względów aniżeli wskazane przez Sąd pierwszej instancji. Ma bowiem rację skarżąca, podnosząc zarzuty naruszenia tak prawa materialnego jak i naruszenia przepisu art. 233 kpc, że w wiadomości mailowej z (...), zawartej w aktach szkody, przedstawiła ona warunki proponowanego przez nią wynajmu samochodu zastępczego, tj. bez kosztów podstawienia i odbioru auta, bez kaucji i kosztów dodatkowych, a ponadto poinformowała, że górny pułap pokrywanych przez nią kosztów za segment auta, do którego należał pojazd uszkodzowanego – (...), wynosi 180 zł netto za dobę, czyli tyle ile uszkodzowany był zobowiązany do zapłaty za najem pojazdu u poprzednika prawnego (w wyniku cesji wierzytelności) strony powodowej tj. F. (...), a najem tego rodzaju auta z segmentu (...), był wyceniony u pozwanej na kwotę 125 zł netto za dobę, co także wynikało m.in. z powyższej wiadomości mailowej z (...) Poszkodowany, zważywszy na segment jego uszkodzonego auta, był zatem uprawniony, na warunkach formułowanych przez ubezpieczyciela, co wynikało ze wskazanej informacji pozwanej, do najmu samochodu zastępczego do pułapu cenowego wynoszącego 180 zł. netto za dobę i za taką też kwotę wynajął samochód u poprzednika powódki. Najistotniejszy zatem przy ocenie zasadności i rozmiaru żądania strony powodowej w okolicznościach sprawy jest fakt, co zdaje się uchodzić uwagi skarżącej, czy konkretnie w zaistniałych w sprawie okolicznościach uszkodzowany, w sytuacji gdy w dacie przekazania mu wyżej wskazywanej informacji przez ubezpieczyciela, wynajmował już auto zastępcze od poprzednika prawnego strony powodowej, to godząc się na warunki pozwanego i zawierając z nim kolejną umowę najmu, musiałyby zakończyć dotychczasowy najem, i czy w takiej sytuacji wyraziłby zgodę na auto niższej klasy niż stanowiące jego własność, za niższą stawkę, niż stawka proponowana przez samego ubezpieczyciela. Takiego stanu rzeczy strona pozwana nie wykazała, a takie zachowanie uszkodzowanego byłoby nieracjonalne i jego przyjęcie nie miało żadnych uzasadnionych logicznie i punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego podstaw, gdyż trudno byłoby przyjąć, że uszkodzowany mając wyraźną informację ubezpieczyciela o pokrywanej przez niego stawce maksymalnej odpowiadającej klasie jego auta, godziłby się na auto niższej klasy, za niższą u ubezpieczyciela stawkę, nawet w sytuacji gdy wynajmowałby on dotychczas (u poprzednika powódki), auto o takiej niższej klasie ale jednocześnie za stawkę maksymalną akceptowaną przez ubezpieczyciela. Z tych zatem przyczyn, wbrew stanowisku skarżącej pozwanej, nie było żadnych podstaw

do przycięcia, że w takich zaszyłych konkretnie okolicznościach, pozwana organizując najem pojazdu zastępczego, poniosłaby nisze koszty, przy zastosowaniu niższej stawki, aniżeli te których domagał się strona powodowa w pozwie i w apelacji.

Z powyższych zatem względów, gdy zarzuty apelacji tak naruszenia prawa procesowego jaki i materialnego oraz wywody ich uzasadnienia w żaden sposób nie podważyły rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, które jest prawidłowe, choć w istotnej mierze, o czym już na wstępie rozważań, z innych przyczyn aniżeli wyartykułowane w uzasadnieniu, apelacja, ta nie mogła podlegać uwzględnieniu.

Z wyżej wskazanych przyczyn Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację (pkt I), a o kosztach postępowania apelacyjnego orzekł w myśl art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 kpc (pkt II).

Uzasadnienie wyroku sporządzono w myśl dyspozycji przepisu art. 505¹³ § 2 kpc, zgodnie z którym jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sygn. akt II Ca 1229/21 Ś., dnia 26 maja 2022 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)